

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

vim tulere. Inde verò, cùm auxilia comitis dilapsa es-
sent, Albertum ducem de Brunswico inuitarunt, vi ar-
mis suis, vindicandæ incursionis gratia, illis adeset. Veni-
cum expedito agmine, & iunctis armis ad copias, qua
educere ciues potuere, ingressus Holsatiæ, hostili
omnia facit. Vicum tunc olim florentem, Vrbem vett-
rem, cum præsidio suo, in ditionem capit, vndi-
què prædam aceruans. In oppidum Kyl, vbi man-
sionem comes aduersarius haberet, ducentes, obsidio-
nem firmauere per mensem: magis eruptionem eius
expectantes, quam vel armorum, vel famis spera-
rent expugnationem: aditu à mari patentissimo, in-
tercludi non potente. Inde reducentes exercitum ci-
ues, ducem magnificè remunerati sunt. Sed Iohannes
breui post in fata concessit, ad annum Christi millesi-
num ducentesimum quartum & sexagesimum, tumu-
latus in Reinuelde primus omnium comitum: quod mo-
nasterium annus eius Adolphus, eius nominis III, funda-
uit: cùm primo tempore ex ephebis euadens, ad gubernacu-
la peruenisset. Fratres de Locken, vicino ditionu
de Scowenborg monasterio educens, præsidys & pascu-
is honestauit.

CAPVT XXVI.

O Per æprium fuerit, comitum de Scowenborg
& Holsatiæ lineam retexere, quantum permit-
titur ex priuilegijs & literis repertis: nam scriptorum
nemo fuit, qui eam diligenter referret in literas: Unde
veniam debet lector huic scribenti, sicut fortasse in eius
lineæ commemoratione impegerit. Igitur initium huius
nobilitatis est ex industrio & forti viro militari Adol-
pho de Salingsteue: qui dum cœtus Imperij agere-
tur in Minda, frequens aderat in concilio Impera-
torii.

oris. Annales Mindensium commemorant Conradum
III. sed ratio temporum non patitur, nam iste Conradus
Imperator instituit Adolphum secundū Holsatia pellere:
quod suo loco diximus. Erat ergo Conradus II. Impera-
tor, sub quo Adolphus meruit honorem comitis, instante
Mindensi episcopo: cui plurimum apud Imperatorem
aderat consilio & auxilio, pro iuribus ecclesiae: Dedit
illi pontifex feudum, de quo eum inuestierat Impera-
tor: Inde est, vt usque hodie progenies eius non reco-
gnoscatur suprase principem, citra Imperatorem. Post-
ea vacante Stormaria & Holsatia, Luderus tun-
dux Saxonie Adolpho eius nepoti, aut forte prone-
poti, (intercesserant enim anni plures quam cen-
tum) contulit eam quoquè ditionem. Huius filius mi-
nor Adolphus successit in utraque ditione: nam maior
Hartungus in expeditione Bohemica periit. Hic est A-
dolphus, qui casus est à Vandalis in obsidione urbis
Demyn. Huius filius Adolphus, primi in Holsatia nepos,
vir erat magnificus: qui pulsus Holsatia, militauit in
terra sancta: restitutus, iterum pellitur ab rege Dano-
rum: factus est comes Stadensis, finiuit in Scowenborg.
Huic erant filii Bruno, Conradus, Adolphus. Bruno pre-
positus Magdeburgensis, fit episcopus Olomucensis: Con-
radus successit in Scowenborg: Adolphus rediit in Hol-
satiam, puer, vt Holsati ferunt, impetratus à nobili do-
num, quod diximus. Sed Mindensium annales tra-
dunt, illum ab Holsatis vocatum, cum iam paulatim
vires resumerent. Hic est, qui victoriam obtinuit in
Bornehouede, fugato Danorum rege. Idem milita-
vit in Liuonia: in fine ingressus est ordinem Mino-
rum. Huic erant filii Iohannes & Gerhardus, qui
ditionem Holsatia sunt partiti: nam Conradus patru-
torū.

Pp 2 sustene-

sustenebat Scowenborg, Iohannes & wagriam, Gerhardus Holsatiam cum Stormaria acceperunt. Visa est Gerhardo iniqua partitio, quod longè vberior esset pars Iohannis, bello rem dirimere tentabant: sed interuenit compositio, in qua verisimile est Gerhardū de successione patrui in Scowenborg, qui prolem non reliquit, quietatum. Nam filij Gerhardi illam ditionem postea tenuerunt. Ex hoc loco scinditur amborum linea: Iohannes in & wagria, quæ ab Oldenborg in Lubicam, per Todeflo, Plone, Zegeberg comprehendit, vberiorem totius ditionis partem, permanxit: Filium reliquit Iohannem, cum aliquantis fratribus: in quibus Iohannes secundus reliquit tertium, cum multis fratribus, cognomento Largum: Ex his fratribus erat Adolphus, in Zegeberg casus: Tertius Iohannes reliquit Adolphum, in quo stetit linea: cuius morte ditione Pinnenberg cum perimentijs venit ad comites in Scowenborg: quod suo loco referemus. Ad lineam Gerhardi multipliciorem transeamus: Genuit Henricum & Gerhardū. Henricus in Holsatia permanxit, multa gerens: Gerhardus peruenit in Scowenborg: & diu viuendo cætitate percutitur: vnde nomen contraxit, vt cæcus cognominetur. Rediit in Holsatiam, Lubica finiens vitam: Reliquit filios Gerhardum, Adolphum, Henricum, Ottонem: duo nouissimi in Scowenborg remansere tumulati in monasterio Rintelen: Henricus reliquit Henricum filium eius nominis tertium: Gerhardus autem tertius, cum esset præpositus Lubicensis, subdiaconus, apostolica dispensatione mortuis fratribus duxit vxorem, & genuit ex ea Iohannem, in quo stetit illa linea. Adolphus genuit Adolphum, Ericum, Gerhardum: ex quibus Ericus, magno labore & armorum contentione, aduersus ducem Brunswici Henri-

cum

cum obtinuit episcopatum Hildesemensem : Adolphus
mansit in Scowenborg : Gerhardus in Holsatia. Hic est
ille Gerhardus, qui cum Iohanne fratrele Gerhardi
tertij filio, in Thietmarsia pugnauit infelicitter, anno
viceimo secundo post mille trecentos. Henricus tertius
genuit Gerhardum cum multis fratribus : Hic est, qui
cognominatus est pro rerum claritudine Magnus : ado-
lescentia eius tenuissima fertur fuisse, ut prater venati-
cos canes, nibil possideret, Rendesborch moratus. Vedit
in eo specimen magni ingenij vir militaris, ut fertur :
idem, qui Adolphum in Zegeberg perdidit, qui traditis
Gerhardo iumentis, eum instruxit ad militiam : cæsus
est in Iutia. Adolphus in Scowenborg, cum se interpone-
ret bello fratruelium suorum in Holsatia, ibi capitur, &
are suo redimitur. Is genuit Adolphum, Gerhardum,
Simonem, Bernhardum, & Ottонem. Ex Adolphis (in-
certum quis) erat qui ducta vxore filia Mestwoi ducis
Pomeranie, se ducem scribebat Pomerania : ut testan-
tur, que extant literæ cum sigillis. Adolphus primogeni-
tus succedit in ditione patri in Scowenborg : Gerhar-
dus fit episcopus Mindensis : Ambo periérunt itinere in
terram sanctam, diuisis locis & temporibus : Simon ha-
bilis studio infirmatus, moritur : Bernhardus fit præposi-
tus Hamburgensis : Otto patriam ditionem gubernat.
Magnus Gerhardus reliquit filios, Henricum cogno-
mento Ferreum : & Nicolaum, vindices paternæ necis.
Nicolaus filium non reliquit : sed fratri superstes per-
venit ad ea tempora, ut morte Adolphi in Swagria, in-
teruenit principum, præsertim ducis Saxonie, & mul-
torum nobilium & militarium, daret comitibus in Sco-
wenborg tres præfecturas ad Albim : Hatesborg, Pin-
nenberg, Bermstede : vi Swagria iungeretur Holsatia.

Henricus reliquit filios Gerhardum, primum Slesvici
ducem ex hoc genere, Albertum, Henricum. Albertus si-
ne prole periit. Henricus eligitur Osnaburgensis episco-
pus, sed non peruenit ad consecrationem: Otto in Sc-
wabenborg genuit Adolphum, & Wilhelnum, in pueritia
morientem. Is accepit, ut coniicio, diuisionem primus in
Holsatia, genuitque filias quinque: Adolphus filius, u-
est, qui militauit fratruelibus in Holsatia, cum ma-
gnam de Danis assequerentur victoriam in Holsatia.
Gerhardus dux periit in Thietmaria: & reliquit fi-
lios, Henricum, Adolphum, Gerhardum: & filias, qua-
rum una denupsit Theoderico de Oldenborg comiti,
ex qua nati sunt, Christianus, Mauritius, Gerhar-
dus. In Scwabenborg Adolphus genuit Ottomem: Is,
moriente Adolpho duce, in Holsatia contendit ad suc-
cessionem: sed Christianus de Oldenborg, iam Da-
norum rex, praecessit eum, ut potentia, sic fauore:
Vnde factum est, ut Otto accepta pecunia conque-
sceret. Filii eius multi, Adolphus, Ericus, Ernestus
episcopus Hildesemensis, Otto, Henricus episcopus Min-
densis, Bernhardus, Antonius, Iohannes. Viuunt hodiè,
Otto in Pinnenberg, Henricus, Antonius, Iohannes:
Hic solus filium habet Iudocum. Christianus reliquit
filios, Iohannem Danorum regem, & Fridericam
Holsatiae, & Slesvici ducem. Hic est status rerum
praesentium. Non te moueat lector, si qui preteriti sunt
sine nomine: Successio quesita est: Nunc gesta tem-
porum ordine suo percurramus. Gerhardus ille I. Adolphi
filius, interfuit & praefuit bellis omnibus, que in regem
Danie pro filiis Abeli ducis Slesvicensis, postea etiam
regnantis, communiter a se & a fratre gerebantur. Mo-
riente autem fratre, necdum laxatus rex, Hamburgi in
ditione

ditione Gerhardi seruabatur. Albertus autem dux Brunswicensis, eius rei gratia prefectus, cum aliquantis amicis in Slesvicum, ut cum Erico duce, ad quem res pri-
mum pertinere videbatur, ageret super regem relaxando:
Sed non erant illae conditiones in manibus eiusdem Al-
berti, sine quibus redemptio non procedebat: qua de re
frustratus, in sua rediit.

CAPUT XXVII.

Quo tempore, idem Albertus dux arma contraxit,
quāta potuit, ac duxit in Marchionem Misnensem, iustis de causis: sed quas subducunt annales. Hi
principes dissidebant. Non minori animo, quem petebat
Albertus, ipsi cum expeditis copijs obuiam est prefectus:
collataque manu, statim inclinabat fortuna marchio-
ni: factusq; Albertus prælio inferior, capitur, cum ali-
quot comitibus, & inferioris ordinis militibus: à qua
captiuitate post annum & dimidium suo ære redimi-
tur. Interim frater eius Iohannes, nequit administrationem aliquam sortitus, quod indutus ducatus apud
Albertum permaneret, inita affinitate cum Gerhar-
do Holsatiæ comite, filiam eius accepit vxorem: Quo
tum aunitente, rex Danorum Christophorus, magno
are persoluto, & quanto pro regio capite luendo
opus erat, in libertatem rediit: sed non diu superstes
sue liberationi, mox vt in regnum reuertitur, finem
viuendi fecit, filium suum Ericum regni linquens
successorem: quod in Dania diximus. Memorabile au-
tem est ex hoc Iohanne ducis fratre, quod ille primus
operam impēdens salinæ Luneburgensi, quæ usq; ad eius
tempora tenuis fluxit, nouā illi venam aperuit, longè ea,
quæ pridē fluxit, yberiorem. Erat autem tum annus post
natū Christi ex millesimo ducētesimo nonus & sexagesi-

Pp 4 mus:

